

Nr. 14 havde fundet Betænkelse ved at gaa med til Flertallets Forslag, saa er jeg ikke fri for deri at finde en Anthydning til en Misforstaaelse, idet jeg tror, at den ærede Minister har misforstaaet min Stilling. Under Udvalgets Arbejde har jeg nemlig været fuldstændig klar over min Stilling til denne Sag, idet jeg finder med Hensyn til Erstatningen, at den enkelte Egn, hvor en saadan smittsom Sygdom indfalder, burde ikke ubetinget være fri for at afholde en Del af Udgifterne, thi det vilde jo medføre, at den samme Egn, naar den fik alle Tab dækkede af Statskassen, med det samme vilde være befriet for ethvert Ansvar i denne Henseende, og det vil jeg under ingen Omstændigheder finde rigtigt. Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 14, der ogsaa angaar Erstatningsspørgsmaalet, har jeg ikke kunnet være med til at slutte mig til Udvalgets Flertal, fordi jeg ikke mener, at dettes Forslag er det absolut retfærdigste og sande. Naar der under Forhandlingen om Forslaget i Gaar ogsaa fra den ærede Minister fremkom en Udtalelse om, at man hidtil havde Erfaring for, at Burderingsmændene ved saadanne Burderinger ofte, eller næsten altid, søgte at holde den stadeldite aldeles stadesløs for alle Tab, saa kan dette være fuldstændig rigtigt — det tror ogsaa jeg — men dette kan jo næppe ske paa anden Maade end ved Overvurdering af de nedslagne Dyr; men en saadan finder jeg ikke saa fuldstændig rigtig. Derimod tror jeg nok, der kommer langt mere Sandhed og Retfærdighed ind i Loven ved at gaa med til Flertallets Forslag under Nr. 13 om, at den enkelte stadeldite dog skal bære en lille Del af Tabet; thi ellers befries han jo, ligesom den enkelte Egn, ogsaa fuldstændig for Ansvaret, og desuden tror jeg ogsaa, at begge Parter vilde have et langt heldigere Standpunkt at staa paa, naar Flertallets Forslag blev vedtaget; de ville derved undgaa den offentlige Kritik, som man ved altid vil gøre sig gældende ved en saadan Vejighed. Der vil komme langt mere Sandhed ind i Burderingen, naar Burderingsmændene ikke blive fristede til at gaa til saa høje Burderinger. I øvrigt vil jeg tillade mig at anbefale Tinget at vedtage alle de Vædringer, der ere stillede af Flertallet, hvortil jeg har sluttet mig.

Slotth: Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning angaaende 2det Stykke i § 11. Hvis Flertallets Forslag om Hingste og Dyr, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning, bliver vedtaget, og Dyr lægen undersøger en Dyr og har Formodning, ikke Sikkerhed, for at vedkommende

Dyr har Tuberkulose — jeg gaar ud fra, at det er særlig for at modvirke Tuberkulosen, at dette skal indføres — saa vil jeg gerne spørge, om Dyr lægen saa har Myndighed til at forbyde, at et saadant Dyr bedækker og da hvorlænge. Samtidig med dette Spørgsmaal vil jeg gøre opmærksom paa et ganske nyligt Tilfælde, hvor en Dyr læge havde afgivet en Erklæring om, at et Dyr var tuberkelshygt, og vedkommende Mand, der havde solgt Dyret, maatte tage det tilbage. Det blev derefter fremført i en Svægevæltsforening til fornyet Efterhyn og blev der synet af den vedkommende Dyr læge en Maaned efter, og Dyr lægen erklærede da, at Dyret var fundt. Naar man nu ved, at Dyr lægerne have saa liden Rendskab til Tuberkulose, at vedkommende Dyr læge erkendte, at det var umuligt at fælde et Dyr med Slim paa Lungerne fra et tuberkelshygt, saa er det dog en ualmindelig Myndighed, man vil lægge i Dyr lægernes Hænder, og som vil gøre ualmindelig lidt Nytte, og jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) og den ærede Ordfører (Dusen), der begge to ere Formænd i Landboforeninger, kunne være med til at foreslaa saadanne Tvangshyn. Det bliver nu imidlertid deres Sag, jeg har gjort mit til at forhindre det, og jeg tror ikke, at vi ville blive lige godt modtagne lige over for denne Bestemmelse, naar vi komme hjem.

Judenrigsministeren (Singer Slev):

Det ærede Medlem spurgte, om Dyr lægen havde Myndighed til at forbyde vedkommende Dyr's Anvendelse som Avlsdyr. Det har Dyr lægen ganske sikkert ikke Myndighed til, men det ærede Medlem vil se, at Bestemmelsen har den Betydning, at Opmærksomheden vil blive henledet paa, at vedkommende Husdyr, et Dyr, som stilles til almindelig Bedækning, er sygt, og man tør vel nok have den Tro til Befolkningens Øyne til at varetage sit eget Løb, at den ikke vil benytte et Dyr, der er konstateret at være sygt. Det kan man vist gaa ud fra. Da jeg har faaet Ordet, skal jeg gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen), der mente, at jeg under Konferencen med Udvalget havde udtalt mig imod Vædringsforslag Nr. 11. Det er ganske rigtigt, jeg har for saa vidt udtalt mig baade mod Nr. 9 og mod Nr. 11, som jeg har betegnet Nr. 9 som ufor-nødent og Nr. 11 som ikke ønskeligt, eller hvorledes man nu vil, men jeg har ikke tillagt disse Vædringsforslag nogen særlig Vægt, og jeg har tydelig nok udtalt, at vilde